

*Gezang, bij Vriendſchap Liefde en Wijn,
Moet vrolijk, gul en zedig zijn.*

EERSTE AFDEELING.

WIJZE: *Bey Männern welche Liebe fühlen.*

De blijde dag is aangebroken,
Waarop ge, ô teederminnend Paar!
Uw zuivere echttoorts hebt ontstoken,
Aan Hymens deugdgewijd altaar.
Gij ziet, waar gij uwe oogen slaat,
De gulste vreugd op elks gelaat;
Ja, de om deez' disch geschaarde vrienden
Verheffen, in hun kunstloos lied,
Het heil, dat zulk een echtverbinden
In zulk een' ruime mate u biedt:
Bezeft de volle waarde er van,
Geluk, veréende vrouw en man!
Man en vrouw! vrouw en man!
Bezeft de volle waarde er van.

Wij wenschen in uw huwlijksleven,
Dat gij, van smart en kommer vrij,
Deez' dag, door zuivere drift gedreven,
Nog dikwijls viert, vergenoegd en blij.

Dat nooit de minste zorg u drukk' ;
De heilbeê voor uw echtgeluk,
Door ons ten Hemel opgezonden,
Wordt, twijfelt daar niet aan, verhoord.
Waar wordt opregter trouw gevonden,
(Gelooft vrij vader VONDELS woord,
En voelt de volle kracht er van)
Dan tusschen echte vrouw en man!
Beseft de volle kracht er van.

Welaan, de glazen volgeschonken,
Op 't heil van Bruidegom en Bruid;
Welmeenend aan elkaâr geklonken,
Drinke elk, die op hun welzijn uit.
De feestwijn, u ter eer geplengt,
En die ons hart weldadig drenkt,
Doet onze borst welmeenend gloeijen:
Zoo moet de dauw van 't waar geluk
Uw heilrijke echtskoets mild besproeijen:
Dan knelt u nooit het huwelijks juk;
En kuscht ge uw kroost, ja, dan... o! dan
Bezeft ge, ervaren vrouw en man!
Man en vrouw! vrouw en man!
Bezeft ge er al den wellust van.

—•—

WIJZE: *Femmes, voulez-vous éprouver.*

Toen 't eerste paar zich zaamverbond ,
In Edens bloemenhof besloten ,
Klonk nog geen feestbokaal in 't rond ;
Want ziet ! het had geen dischgenooten.
Dan , 't pluimgediert zweeg echter niet ,
En kwam dien echt met lof bekroonen ;
Ja 't kweelde een treffend bruilofslied ,
Om 't juichend paar zijn vreugd te toonen. *bis.*

't Veld was de groene bruiloftsdisch ,
Waarop geen k k zijn kunst deed pralen ;
Men vond aldaar gebraad noch visch ,
Maar 't lekker ooft uit bosch en dalen ;
Klaar water vloeide in plaats van wijn ;
Doch liefde mogt het feest bekroonen :
En kan met weinig vrolijk zijn ,
Als liefde en vreugd het hart bewonen. *bis.*

4

Lof zij nogtans deez' later' tijd ;
Nu wij den disch met smaak zien sieren !
Men is wel eens zoo sterk verblijd ,
Als groot gezelschap feest mag vieren.
Mogt Adam vrij zijn bruigomschap
Met tengjes water wild bekroonen ;
Wij houden 't met het druivensap ,
Om 't huwend paar meer vreugd te toonen. *bis.*

U dan , die heden zijt gepaard ,
U willen wij ter eere klinken ;
Wordt niet uw wijn door ons gespaard ,
Het is om op uw heil te drinken.
Doet liefde u reeds gelukkig zijn ,
Ook vriendschap moge uw hart bewonen !
Wij brengen u deez' beker wijn ,
Om onze vriendschap u te toonen.

TWEEDE AFDEELING.

WIJZE: *Vaart wel! geliefde boetelingen!*

Gij, dierbaar Paar! van hart regtschappen,
Geniet de schoonsten levenstijd;
Gij trouwde niet, om staag te slapen,
Maar om te toonen noesten vlijt; (*bis.*)
Let op hetgeen, er dient bedreven,
Om huis te houden, zoo 't behoort,
Dan werkt gij altoos rustig voort,
Tot heil van het Huwelijks leven! (*bis.*)

O gij! daar u de waarde namen,
Van Man en Vrouw thans zamen hecht,
Weet steeds, wat pligten u betamen,
Om vrucht te smaken van den Echt, (*bis.*)
Geniet dit lot aan u gegeven.
O dierbre Bruid en Bruidegom!
Geniet, tot Nestors ouderdom,
De vreugd van het Huwelijksleven! (*bis.*)

Heft aan uw lied , geliefde vrienden !

Wilt vrij uw blijdschap doen verstaan :
Het plegtig feest van dit verbinden ,
Spore ons tot rein genoeg aan , (*bis.*)
Om 't dierbaar Tweetal lof te geven ,
En dank voor 't aangenaamst onthaal ,
Zinge ieder een en andermaal : —
Dat zij gestaâg in welvaart leven !” (*bis.*)

Komt nu de glazen volgeschonken ,
Ten boorde vol , zoo als 't behoord ,
En dan op 't Echtgeluk gedronken
Van hun , wiens heil ons hart bekoord ; (*bis.*)
Dit heil , aan hun deez' dag gegeven ,
Verheuge hun steeds iedre stond ,
Zoo juichen wij met hart en mond :
» Lang zal dit Paar gelukkig leven !” (*bis.*)

WIJZE: *Schept vreugde in 't leven.*

Kom laat ons klinken!
Ter eer van Bruidegom en Bruid.
Bij 't afscheid nemen,
Drinkt elk zijn glaasje uit.
Zie, hoe het lieve Bruidje lacht!
Zij denkt het wordt reeds middernacht.....
En dat's de tijd, dat elke gast,
Verheugd tot zijnent keert.

Kom laat, enz.
De Bruigom telt elk klokgetik,
Reikhalzend naar het oogenblik,
Waarin hij ziet hoe elke gast,
Verheugt tot zijnent keert.

Kom laat, enz.
Wij wenschen 't Bruidje in den strijd,
De diepste onderdanigheid,
En veel genoeg in deez' nacht,
Door Amor uitgedacht.

Kom laat , *enz.*

Den Bruigom goeden frisschen moed ,
Dat hij voor 't struik'len blijv' behoed ,
Maar als 't een koenen ridder past ,
In Venus strijdpèrk treed.

Kom laat , *enz.*

Volg voorts deez' raad , o lieve Bruid !
Doet toch terstond het kaarsje uit ;
Want in het donker , zoete meid ,
Wordt best den strijd volbragt.

Kom laat , *enz.*

Elk neemt zijn meisje in den arm ,
Het jeugdig hartje dat wordt warm ,
En spoed zich vrolijk naar zijn huis ,
En dan naar vederveld !

Slaap zacht in vreugde ,
Bruidegom en schoone Bruid !
Bij 't vrolijk scheiden ,
Drinkt elk zijn glaasje uit.

DERDE AFDEELING.

WIJZE : *Contre le chagrin de la vie.*

BRUIDEGOM.

Mijn Bruidje en ik gevoelen beiden ,
Uw lieder vreugd in dezen stond ;
Ons heil kan dus uw hart verblijden ,
Uw hart staart blijde op verbond. (*bis.*)

BRUID.

Ja , uwe wenschen , ons gegeven ,
O , lieve dierbre vriendenrei !
Doen ons gestaag' gelukkig leven ,
En ook tot nut der maatschappij. (*bis.*)

BRUIDEGOM.

Wij plaatsen , om dat doel te erlangen ,
Ons in 't Huwelijkshulkje neêr ,
Om in haar ruim dat zoet te ontvangen ,
Dat steeds het heil des echts vermeêr. (*bis.*)

BRUID.

Zoo het maar nimmer schipbreuk lijden ,
En onze heilstaat raakt aan kant ,
Om dus en storm en rots te mijden ,
Blaast steeds een labberkoeltje in 't wand! (*bis.*)

BRIDEN

Dan zeilen we rustig door dit leven!
Dan word u lieder wensch verhoord!
Zoo smaken wij van ramp ontheven,
Het echtgeluk steeds ongestoord!
Deelt in dit heil, geëerde vrienden!
't Zij ge al of niet vereenigd zijt;
Dan zal deez' dag van ons verbinden,
U ook doen juichen te allen tijd!

WIJZE : *Lijsje* *sliep* , *enz.*

Dat in dit huis de welvaart vloeijen ,
De gunst van de Opperzegenaar !
Dat hier voorspoed altoos bloeijen ,
En telgen aanwinn' jaar na jaar ,
Zijt vrolijk in deez' heugelijke uren ;
Wijl ons de gulle vreugd thans voegt ;
Wij zijn vernoegd , (*bis.*)
O mogt dit nog veel jaren duren !
Wij zijn vernoegd , (*bis.*)
Wijl het zich all' tot vriendschap voegt.

Elk leev' dit uur bevrijd van zorgen ,
Aan deez' zoowel voorzienen disch ,
Daar toch misschien de dag van morgen ,
Weder een dag van zorgen is :
Smaakt dus bij voorraad dat genoeg ,
Dat ons de ware vriendschap biedt ,
En als 't geschied , (*bis.*)
Dat men de vrede er bij mag voegen ,
Als dat geschied , (*bis.*)
Dan ondervind men geen verdriet.

16.

WIJZE: *Voort voort mijn lieve Saartje, enz.*

Dat wij bij deze vrolijkheid,
Cok denken aan de vrouwen;
Dat hij, die naar een meisje vrijt,
Of die zich reeds liet trouwen,
Al 't wenschelijkst heil geniet,
Dat hem de liefde biedt,
En als de Huwlijkszegen,
De vruchten zijn der ware trouw, } *bis.*
Dan roepen wij, genegen,
Ik heb eene brave vrouw.

In jongen jaren loopt men rond;
Men smaakt geen waar genoegen,
Omdat men nog geen meisje vond,
Die zich bij ons wil veegen;
Maar in bedaarder tijd,
Raakt men de grillen kwijt,
De min houdt ons verboden,
Aan 't voorwerp onzer liefde en trouw; } *bis.*
Men heeft zijn heil gevonden,
In eene brave vrouw.

VIERDE AFDEELING.

WIJZE: *Hoe zoet is 't waar de vriendschap woont!*

Hoe zoet is 't waar de liefde woont ,
Die jonge harten blaakt !
Waar de echt met palmen haar bekroont ,
Word hemelvreugd gesmaakt.
Ze ontgloeit en kweekt het levensvuur ,
En maakt de gunsten der natuur
Volmaakt , volmaakt , volmaakt.

Het eenzaam leven kwijnt daarheen ,
Gelijk een droeve plant ,
Die nooit een zonnestraal bescheen ,
Verdort in 't zielloos zand.
De liefde , vruchtbaar in haar kracht ,
Ontvonkt en hecht al 't aardsch geslacht ,
Aanéén , aanéén , aanéén.

Zij doet de maatschappij bestaan ,
Door spruitjes , nieuw geteeld ,
Die eens der ouderen plaats beslaan ,
Als hun verjeugde beeld :
Hoe word het oog door minzaam kroost ,
Welks lief gelaat van onschuld bloost ,
Gestreeld , gestreeld , gestreeld !

Dus ook volmaakt gij uw genot ,
Door 't zachte huwelijksjuk ,
ô Paar , dat wij u veréénigd lot ,
Beyeiligt tegen druk !
Wij wenschen u , in 't schoonst verbond ,
Nog menig jaar na dezen stond ,
Geluk , geluk , geluk !

Vergaârt , tot grooter zielsgeneugt' ,
Door eendragt , liefde en vree ,
De schoonste spruitjes uwer jeugd ,
En deelt hen heil u meê !
Zijt lustig , werkzaam , onvermoeid !
Zoo juichen we , als gij welig bloeit ,
Hoezee , hoezee , hoezee !

WIJZE: *Vaartwel geliefde boetelingen!*

Heft aan uw lied , geliefde vrienden !

Wilt vrij uw blijdschap doen verstaan :
Het feest van dit gewenscht verbinden

Spoort ons tot rein genoeg aan. *bis.*

Om 't jeugdig tweetal lof te geven ,

En dankt voor 't aangenaamst onthaal ,

Zinge ieder een- en andermaal:

Lang moog' 't in welvaart leven ! *bis.*

De brui gom is gansch niet verlegen ,

Hoe hij zijn bruidje streelen moet ;

En 't bruidje staat dit ook niet tegen ,

Want al zijn plagen smaakt haar zoet. *bis.*

Nu zij naar den echtkoets henenstreven ,

Vlamt beider hart in sterker vuur ,

Lang volg' het inspraak der natuur !

Lang moog hun liefde leven ! *bis.*

Een teeder paar , van hart regtschapen ,
Geniet zijn' schoonen levenstijd ;
Het trouw gewis niet om te slapen ,
Maar toont zich wakker in zijn' vlijt ; *bis.*
Ja , 't weet , hetgeen 'r dient bedreven ,
Om huis te houden naar 't behoort :
Dus werkt het altijd rustig voort ,
Tot bloei van 't huwelijksleven. *bis.*

ô Gij die thans de waarde namen ,
Van man en vrouw te zamenvlecht !
Gij weet wat pligten u betamen ,
Om vrucht te smaken van den echt. *bis.*
Wees nooit vermoeit van 't kusjes geven ,
ô Lieve bruid en bruidegom !
Geniet , tot in uw' ouderdom ,
De vreugd van 't huwelijksleven ! *bis.*

VIJFDE AFDEELING.

WIJZE: *Wilhelmus van Nassouwe.*

Laat ons, ô gasten! vrolijk zingen,
Op 't feest dier éénsgezinde twee,
Het vreugdgevoel dier echtelingen
Deelt ook ons hart zijn' invloed meê
Men wensch dat zegen
Hunn' echt bejegen'
Bij liefde en vreê!

Wanneer, in 't bloeijen hunner jaren
Een minnend tweetal zich verbindt,
Dan smaakt het vrucht van 't jeugdig paren
't Geluk van 't hart dat rein bemint,
't Kuscht eens min vurig,
Maar blijft gedurig
Vriendin en vriend.

—

Zoo heeft dit paar zijn lot verbonden ,
En plukt de bloemen zijner jeugd ,
Doch hoopt in later levensstonden
Nog zaam' veréénd te zijn in vreugd.
't Zie gantsch zijn leven
Met heil doorweven
Gegrond op deugd !

Geniet , ô trouwe lotgenooten !
Al 't geen uw minnend hart verblijdt ,
Viert eens , met kroost , uit u gesproten ,
Den dag toen gij veréénigd zijt !
Oogst allerwegen
Den hoogsten zegen ,
Ja , bloeit altijd !

WIJZE: *A Paris et loin de sa mère.*

Hier voegt het nu van hem te zingen,
Aan wien ik ook mijn snaartuig wij;
Hij immers zette ò echtelingen!
Uw tedre liefde veerkracht bij.
Mag hij vergoode toontjes scheppen,
Ja toontjes van verliefden aard?
En zou ik hier niet eens van reppen,
Wat zoet het mingenoegen baart, (*bis.*)

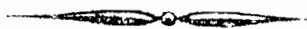
Ja! wen de liefdetoortsen blaken,
Voor 't opgepronkte ledekant,
Dan is hij ras, bij die vermaken,
Met minnepijltjes bij de hand! —
Omhult den welluststroom met stralen,
Waarop zich 't oog, dan, zalig staart,
En doet die golvend nederdalen,
In harten, door den echt gepaard. (*bis.*)

Hij maakt het mingenot volkomen,
't Geen uit die zuivere bronaër schiet,
Het ademt uit in zoste droomen,
Die 't rein gevoel, nog lang, geniet
Heeft hij, wat oog en hart moet streelen,
Niet hier als in één punt vergaêrd?
En wat een naamloos heil kan teelen,
Nog voor dit eehverbond bewaard? (*bis.*)

Ja hij! — dan laat ons nu eens schenken
Ter eere van dit Minnewicht,
Ten blijk hoe wij, mijn vrienden! denken,
Omtrent al 't geen hij hier verrigt.
'k Wil hem, die, op der glazen klanken,
Verrukt van vreugd', schijnt stil te staan,
Ook, met dien uitroep, nu bedanken:
»Io vivat!... o, welgedaan!»... (*bis.*)

ZESDE AFDEELING.

WIJZE: *Je ne suis qu'une bergère.*

Of: *Arm en nedrig is mijn hutje.*

Als een meisje jong en zedig
Wordt gevrijd voor d' eersten keer,
Dan slaat zij, uit maagdenschaahte,
Hare aanminnige oogjes neêr.
't Zachte blosje van haar koontjes
Is het roosje in kleur gelijk;
Doch de vaurgloed van dat blozen
Geeft van 't minnend harte blijk.

Maar, als zij, in later stonden,
Zich als bruid vindt opgetooid,
En het blakend huwlijksouder
Met gebloemte en palm bestrooit,
Dan heeft zij niet meer te blozen
Om de neiging van haar jeugd,
En het lonken van haar oogjes
Spelt haar echtvriend ware vreugd.

Tedre bruid , wier minzaamheden ,
 Waard' zijn dat gij liefde wint!
Spreek dan vrij de taal der oogen
 Met uw' nitverkoren' vrind :
Hij verstaat dit zwijgend spreken ,
 En geeft antwoord door een' lonk:
Maakt dat deze taal hem duurzaam
 Meer en meer in liefde ontvonk'!

Heilrijk paar ! strooi telkens bloemen
 Op uw schoone levensbaan !
Denk dat gij er met elkander
 Tot haar eindperk voort moet gaan.
Al bedekt een luchtig wolkje ,
 Eens uw' voorspoeds-zonneschijn ,
In uw trouwveréende zielen
 Moet' het altijd helder zijn !

WIJZE: *Femmes, voulez-vous éprouver.*

Driewerf geluk, vereenigd Paar!
Wat heil ziet ge u deez' dag bereiden,
Nu gij voor 't heilig trouwaltaar,
Den wensch bekroond ziet van u beiden!
De dag, zoo zeer door u verlangd,
De blijde dag is aangebroken,
Dat uwe min het loon ontvangt
En gij uwe echttoorts ziet ontstoken.

Doch, laten wij deze echttoorts daar:
Die moge in schooner dichten blaken;
Ginds staat een eindje nachtkaars klaar,
Dat licht geuoeg geeft bij uw zaken.
Het huwlijksouder kunnen wij
Gerust nu uit de kamer dragen:
't Staat hier thans in den weg, daarbij
Zal 't offer buitendien wel slagen.

Nu, offert dan in 's hemels naam,
In stilte, en zonder lichtgeflonker,
Ook geenszins voor een open raam,
Maar opgesloten en in 't donker.
Dus, ongezien en onbespied,
Moogt gij den schoonsten huwlijkszegen,
Als de offerand' naar eisch geschiedt,
Verwachten na een maand of regen.

Gij zult, begeeft ge u zaam' ten strijd',
Op de expeditie niet bevrozen;
Gij raakt geen arm of been hier kwijt,
Noch zult uw grof geschut verliezen.
Thans gaat gij met u tweën in 't veld,
En zult zoo dapper triomferen,
Dat, naar het bulletin ons meldt,
Gij met u driën weër zult keeren.

ZEVENDE AFDEELING.

WIJZE: *Zonder liefde, zonder wijn.*

Vrienden! laat ons vrolijk zijn,
En dees disch versieren;
Bij het drinken van den wijn,
En het Bruiloft vieren
Past geen stille treurigheid,
Noch angstvallig vroegen;
Daar men bloem en palmen spreidt,
Woont het waar genoeg.

Schenkt eens in; de Bruiloftsvreugd
Eischt een' vollen beker..
Brigoms gulheid, Bruidjes deugd,
Is ons allen zeker:
Daar wij met een glaasje wijn
Hunnen welvaart drinken,
Dat geen ramp in dees woestijn,
Ooit hun moed doe zinken!

Welvaart, liefde en zoet genot,
Van den Huwlijkszegen,
Sproei op u en op uw lot,
Als een' milden regen.
Ieder grijpt' zijn beker aan,
Drink' met volle tungen:
Op de vriendschap kan dit staan —
Zij kan 't hart verheugen!

26.

WIJZE: *Arm en nedrig is mijn hutje.*

Veel genoeg en Echtelingen!

Wenschen wij u op deez' dag,
Dien elk onzer, vol verlangen,
Voor uw heilstaat nadren zag,
Blijft altoos vereend van harten,
't Zij in voor- of tegenspoed,
Toont, bij wisselvalligheden,
Steeds een onbezweken moed!

's Hemels zegen, milde voorspoed,
Streck' tot loon van uwe deugd,
Nooit treff' bang verdriet uw woning,
Nooit verlaat haar reine vreugd,
Nimmer drukke u zorg of kommer,
Maar een ongestoord geluk,
Schenke altoos u 't waar genoeg,
Onder 't zachtste Huwlijksjuk.

Ja! 't genoeg lacht u tegen,
Waar gij uwe treden drukt;
Harmonie en teedre liefde,
Die het menschlijk hart verrukt,
Wonen duurzaam in u midden,
Maken u in zwakheid sterk,
Bij het klimmen uwer dagen,
Ja tot aan den levensperk.

WIJZE: *Schept vreugde in 't leven.*

Frisch weêr aan 't klinken ,
Eer we allen gaan te bed !
Lang smaak' het drinken !
Lang duur de pret !
Geen bruiloft zou volkomen zijn ,
Wanneer geen stroom van heldren wijn ,
Die 't vuur der liefde en vriendschap is ,
Mogt vloeijen langs den disch.

Frisch weêr , *enz.*
De schoone tijd , hier doorgebracht ,
Vereischt een' wensch van »goeden nacht !»
Wie heeft gesmuld , gedanst , gekuscht ,
• Verlangt naar zoete rust.

Frisch , weêr , *enz.*
Wij dienen , bruidegom en bruid !
U dank te zeggen tot besluit ,
Voor 't heusch onthaal en streekend zoet ,
Ons aan uw' disch ontmoet.

Frisch , weêr , *enz.*

Wij wenschen echter , minnend paar!
U juist geen nachtrust met elkaêr ,
Maar waakzaamheid en liefdebrand ,
Op 't huwlijksledikant !

Frisch weêr , *enz.*

Leeft in beroep en huis te vreên !
Men wensche elkaêr zulks algemeen ,
En tevens ieder feestgenoot ,
Goedkoopër vleesch en brood !

Frisch weêr , *enz.*

Hiermeê zij 't wenschen afgedaan:
Het paar verlangt reeds dat wij gaan ;
Maar , vrienden ! eer men 't feest besluit ,
Wippe elk zijn glaasje uit !

Staak nu het klinken ;

Gaat rondjes naar uw bed !

Uit is het drinken ;

Weg is de prèt !

ACHTSTE AFDEELING.

WIJZE: *Lijsje sliep, enz.*

Dat in dit huis de welvaart vloeijen,
De gunst van de Opperzegenaar!
Dat hier voorspoed altoos bloeijen,
En telgen aanwinn' jaar na jaar,
Zijt vrolijk in deez' heugelijke uren;
Wijl ons de gulle vreugd thans voegt;
Wij zijn vernoegd, (*bis.*)
O mogt dit nog veel jaren duren!
Wij zijn vernoegd, (*bis.*)
Wijl het zich all' tot vriendschap voegt.

Elk leev' dit uur bevrijd van zorgen,
Aan deez' zoowel voorzienen disch,
Daar toch misschien de dag van morgen,
Weder een dag van zorgen is:
Smaak dus bij voorraad dat genoeg,
Dat ons de ware vriendschap biedt,
En als 't geschiedt, (*bis.*)
Dat men de vrede er bij mag voegen,
Als dat geschiedt, (*bis.*)
Dan ondervind men geen verdriet.

WIJZE: *Voort voort mijn lieve Saartje, enz.*

Dat wij bij deze vrolijkheid,
Ook denken aan de vrouwen;
Dat hij, die naar een meisje vrijt,
Of die zich reeds liet trouwen,
Al 't wenschlijkst heil geniet,
Dat hem de liefde biedt,
En als de Huwlijkszegen,
De vruchten zijn der ware trouw, } *bis.*
Dan roepen wij, genegen,
Ik heb een brave vrouw.

In jonge jaren loopt men rond;
Een smaakt geen waar genoeg,
Omdat men nog geen meisje vond,
Die zich bij ons wil voegen;
Maar in bedaarder tijd,
Raakt men die grillen kwijt,
De min houdt ons verbonden,
Aan 't voorwerp onzer liefde en trouw; } *bis.*
Men heeft zijn heil gevonden,
In eene brave vrouw.

WIJZE: *Een roemrijk keizer, die weleer, enz.*

Zingt allen met mij, welgemoed,
Op 't feest van deze Echtelingen;
Hun heilstaat doet u allen goed,
En kan uw vreugde thans voldingen,
Juicht dan met mij in hunnen Echt, } *bis.*
Die hnn thans aan elkander hecht.

Ziet hunne ouders, blij, te vreên,
Thans deelen in hun heilgenoegen,
Daar het hun wensch was, lang geleên,
Om dezen band te zaam te voegen;
Hun vreugd ziet men op hun gezigt, } *bis.*
Als men op hun slechts de oogen rigt,

Komt dan de glazen, in deez' stond,
Ten boorde toe thans vol geschonken,
En dan opregt met hart en mond,
Op 't Huwlijksheil van hun gedronken,
Die thans, door hunne echte trouw, } *bis.*
Geheiligd zijn tot Man en Vrouw!

31

Dat dan dit Paar , door ons geschat,
Steeds heilrijk hoogst gelukkig leven!
Met 't purper van de druif omspat,
Worden de glazen opgeheven,
Zoo brengen wij dien aan den mond, } *bis.*
En legen ze tot op den grond.

Hierdoor toont men, o vriendenrei!
Dat wij ons in hun Echt verheugen;
Wij staren allen op hun blij,
En wenschen steeds bij and're teugen:
» Dat gij, o dierb'ren! dezen dag, } *bis.*
» Eeuwig blijvol vieren mag!!”

NEGENDE AFDEELING.

WIJZE: *Geen' teedre maagd zal ooit haar hand.*

Wanneer een teederminnend paar,
Door zuivre min gedreven,
Zich naar 't geheiligd echtaltaar
Eendragtig heeft begeven;
Dan heet men bruid en bruidegom,
Gulhartig, na hun trouwen,
Als echte lieden wellekom,
Bij 't vrolijk bruiloft houên.

Uw vrienden, hier bijéén vergaârd;
Ten feestdisch aangezeten,
Die, nu gij zijt naar wensch gespaard,
Thans man en vrouw u heten,
Verblijd om 't heil, dat gij geniet,
Bij 't vieren van uw trouwen;
Volbrengen, met een vrolijk lied,
Hun pligt bij 't bruiloft houên.

34.

Ontvangt, uit uwer vrienden mond,
De opregtste zegenwenschen.
Wordt door dit heuglijk trouwverbond
De heilrijkste aller menschen.
o! Dat ge als dezen blijden dag
Uw leven moogt beschouwen;
En, zoo ons wenschen iets vermag,
Ge altoos moogt bruiloft houên!

Wij weten, ijdele woordenpraal
Kan geenszins u bekoren;
't Behaagt u, gulle en ronde taal
Uit onzen mond te hooren.
Op schoone woorden kan men toch
Doorgaans niet veel betrouwen;
Hier kunnen logens en bedrog
Bij u geen bruiloft houên.

Deez' dag zien wij den vriendschapsband
Aan de echtboei vastgeklonken.
Welaan, de glazen tot den rand
Met feestwijn volgeschonken;
Geheiligd, ja, is deze wijn
Aan de vriendschap en vertrouwen,
Die beiden ziel en leven zijn
Van 't vrolijk bruiloft houên.

27

Komt, nu de glazen aangevat,
En juichend opgeheven:
Lang moet, van ieder hooggeschat,
Dit paar gelukkig leven!
Op onze vriendschap, waarde twee!
Kunt gij bestendig bouwen;
En als een onzer trouwt, komt meê
Bij ons dan bruiloft houên!

36

WIJZE: *Iö vivat.*

Komt, vat de flesch! (*bis.*)
Ter eer van 't jonge paar,
Waarvan men nu de bruiloft viert,
En dat deez' disch met vrienden siert;
Komt, vat de flesch! enz.

Schenkt vol uw glas, (*bis.*)
En neemt het in de hand;
En dan met eenen blijden mond
Hun heil gewenscht uit 's harten grond;
Schenkt vol uw glas!

Dat zegen daal' (*bis.*)
Op uwe hoofden neer!
Geen tegenspoed treffe ooit uw huis.
Leeft lang bevrijd van ramp en kruis.
Dat zegen daal', enz.

Een kindertal (*bis.*)
Bekroone uw huwlijkskoets!
Gezond van lijf, en rein van geest,
Siert het uw zilvren of gouden feest.
Een kindertal, enz.

Leegt thans uw glas! (*bis.*)
Daar kan een dronk op staan!
De Bruigom drukt zijn' dank u uit,
En kust vol vreugd zijn lieve bruid.
Leegt thans uw glas! enz.

WIJZE: *On doit sixante-mille francs.*

Of: *De wereld is in rep en roer.*

Wanneer de min een jeugdig paar
Geleid heeft naar het echtaltaar,
Om zamen daar te trouwen (*bis.*)
Dan volgt doorgaans een gul onthaal
Van vrienden, op een deftig maal:
Dit noemt men bruiloft houên (*bis.*)

Dit is een loffelijk gebruik
Bij 't treden in de huwelijksfuik:
Men zou slechts daarom trouwen (*bis.*)
Maar heeft men 't eten in zijn lijf,
En zit men als een stok zoo stijf,
Dan is 't geen bruiloft houên (*bis.*)

Het is om te eten niet alleen
Dat vriend en maagschap komt bijeen
Als jonge lieden trouwen (*bis.*)
Neen, niet genoeg is 't dat men schranst,
Er dient gezongen en gedanst:
Dat is eerst bruiloft houên (*bis.*)

Men zing' dus lustig in het rond';
En ligt' de beenen van den grond,
 Wanneer 'er lieden trouwen: (*bis.*)
Hij heeft, die, onder dit gewoel,
Stilzitten blijft op zijnen stoel,
 Het poodje of is verkouwen (*bis.*)

Wel, Bruidegom! al zegt gij niets,
Wij weten, 't is ook uw advies:
 Het zingen voegt bij 't trouwen (*bis.*)
Wij weten, gij verlangt naar bed,
Dan hebt gij zaam een grooter pret
 Dan wij, die bruiloft houên (*bis.*)

't Staat zeker ook de Bruid wel aan,
Dat ze ons verheugd ter reij' ziet gaan
 Bij 't vieren van haar trouwen; (*bis.*)
Doch 't wordt misschien een weinig laat
Voor die graag vroeg naar bed toe gaat:
 Dat komt van 't bruiloft houên (*bis.*)

Maar, vriendin! inderdaad, ik vrees,
Wij zingen onze keelen heesch,
 En dat zou ons berouwen: (*bis.*)
Men breng' de glazen aan den mond,
En drink' ze leêg tot op den grond:
 Dat hoort bij 't bruiloft houên. (*bis.*)

Uw welzijn , Bruidegom en Bruid!
Ons liedje is met ons glaasje uit ;
Vivat uw beider trouwen : (*bis.*)
Ligt dat we ook nog , als deze keer ,
Na vijf-en-twintig jaren weêr
Hier zilyren bruiloft houên (*bis.*)

